

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Пономарьов Олександр Сергійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність:

– статтям 5, 8, 19, 78, 80, 81, 83, 84 Конституції України (конституційність) положення абзацу першого частини другої статті 482² Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI (далі – Кодекс) в частині формулювання: „*про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою чи домашнього арешту*“;

– статті 83 Конституції України (конституційність) положення абзацу першого частини другої статті 482² Кодексу в частині формулювання: „*а також про застосування інших заходів, у тому числі негласних слідчих (розшукових) дій, що відповідно до закону обмежують права і свободи народного депутата України*“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу твердить, що внаслідок застосування оспорюваного припису порушено такі гарантовані Конституцією України його права: право брати участь в управлінні державними справами та бути обраним до органів державної влади (частина перша статті 38), яке за своїм змістом охоплює право обраної особи безперешкодно здійснювати представницькі повноваження протягом строку, на який її обрано; право здійснювати депутатські повноваження на постійній основі до їх припинення виключно в конституційному порядку (статті 78, 81); гарантії вільного здійснення повноважень та особистої участі в роботі Верховної Ради України (стаття 80, частини друга, третя статті 84).